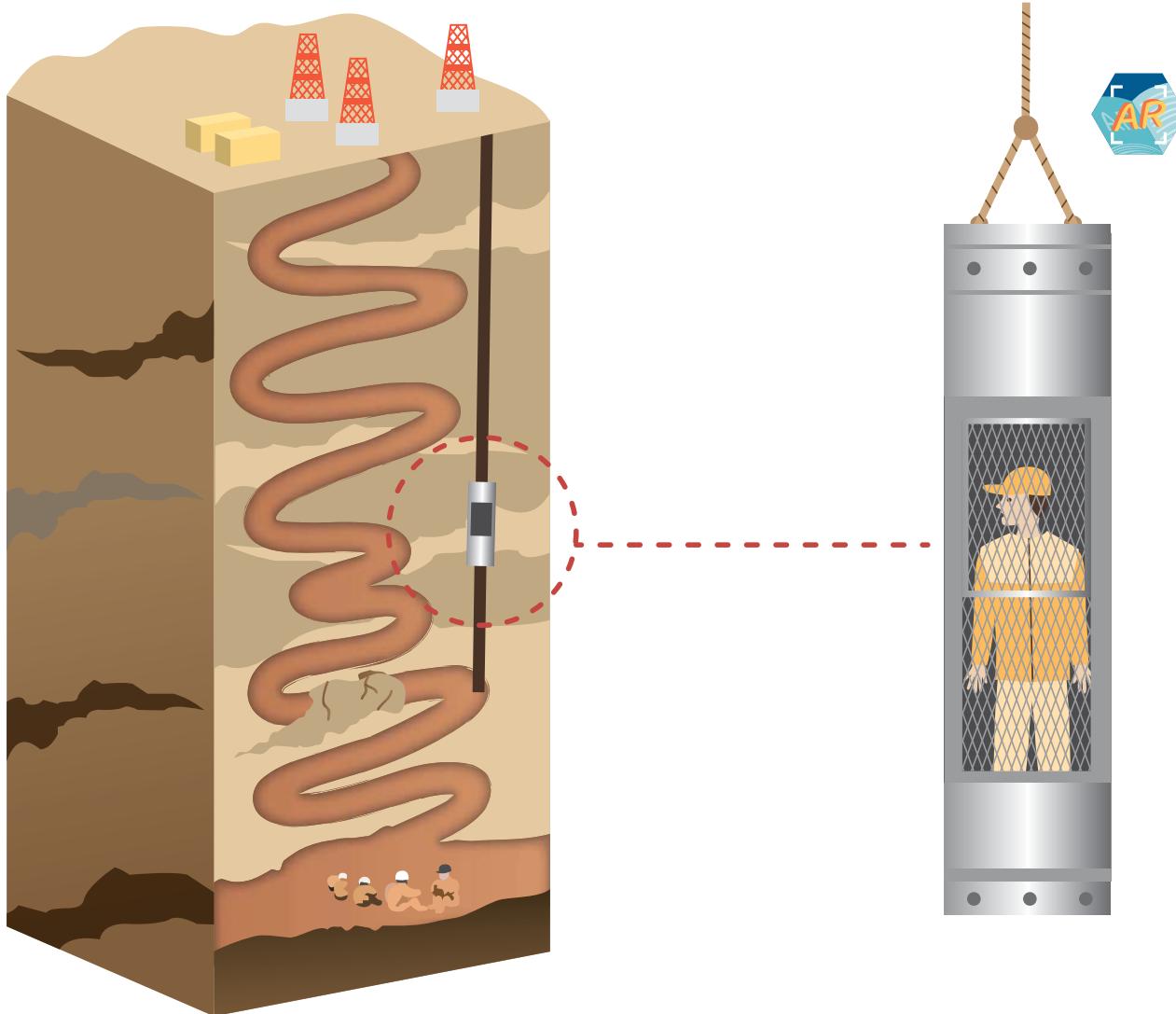

กรณีตัวอย่าง : เหตุการณ์เหมืองถล่มที่ประเทศไทย

เคยมีเหตุการณ์เหมืองถล่มที่เกิดขึ้นเนื่องจากแผลน้ำดินไหล เหมืองนี้เป็นเหมืองทองและทองแดง อุปกรณ์ทางสาธารณูปโภคไม่ดี ทำให้คนงานในเหมือง ๓๓ คน ติดอยู่ในอุโมงค์ใต้ดินลึกกว่า ๗๐๐ เมตร หรือเทียบเท่าห้องเรียนต่อ กันเป็นชั้น ๆ ลึกลงไปได้ดินประมาณ ๒๓๐ ชั้น กว่าเจ้าหน้าที่กู้ภัยจะพบพวกเขารอดชีวิตได้ใช้เวลาถึง ๑๙ วัน พวกเขายังมีชีวิตด้วยการแบ่งปันน้ำและอาหารที่มีอยู่ไม่มาก และโชคดีที่มีอากาศเพียงพอต่อการหายใจ เพราะอุโมงค์ที่พวากษาอยู่เป็นโครงเขื่อมต่อ กันยาวประมาณ ๕ กิโลเมตรกว่า ๆ ดังรูป

ชื่อ-สกุล _____ ขั้น _____ เลขที่ _____

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

บ. ๑.๑ / พ. ๑.๒ - ๐๒

เจ้าน้ำที่กู้ภัยได้พยายามช่วยเหลือคนงานโดยการเจาะหลุมขนาดเล็กเพื่อส่งน้ำ อาหาร และสิ่งจำเป็นอื่น ๆ ลงไปในอุโมงค์ และเจาะหลุมขนาดใหญ่ เพื่อหยอดแคปซูลที่มีถังอากาศลงไป แล้วนำคนงานกลับขึ้นมากับแคปซูลที่ล่องจันทร์ทุกคน ตั้งแต่วันที่เหมืองถล่มจนคนงานทุกคนได้รับการช่วยเหลือขึ้นมา รวมเป็นเวลาทั้งหมด ๖๙ วัน

นอกจากอาหาร น้ำ และอากาศ ที่เจ้าน้ำที่กู้ภัยส่งลงไปช่วยเหลือคนงานแล้ว การที่ทุกคนรอดูวิตยังเป็นผลมาจากการความสามัคคี ความมีน้ำใจแบ่งปันอาหารและน้ำให้แก่กัน และความเสียสละของหัวหน้าคนงาน ในการส่งถุงน้ำองขึ้นมากับแคปซูลก่อน แล้วตอนเองขึ้นมาเป็นคนสุดท้าย

